

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	---

בבא קמא-ארבעה אבות		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
לימא כתנאי:											⚡	◇	יב.	
מכר לו עבדים וקרקעות, החזיק בעבדים - לא קנה קרקעות, בקרקעות - לא קנה עבדים. קרקעות ומטלטלין, החזיק בקרקע - קנה מטלטלין, במטלטלין - לא קנה קרקע. עבדים ומטלטלין, החזיק בעבדים - לא קנה מטלטלין, במטלטלין - לא קנה עבדים	[תניא]										⚡	■	◇	יב.
החזיק בעבדים - קנה מטלטלין	והתניא:										⚡	■	◇	יב.
מאי לאו בהא קמפלגי:											⚡		יב.	
עבדים כמקרקעי דמי	דמר סבר:										⚡	■	יב.	
עבדים כמטלטלין דמי	ומר סבר:										⚡	■	יב.	
דכ"ע - עבדים כמקרקעי דמי, והדתניא קנה - שפיר, והדתניא לא קנה - בעינן קרקע דומיא דערים מצורות ביהודה דלא נידי	רב איקא בריה דרב אמר:										⚡	!	◇	יב.
נכסים שאין להם אחריות נקנין עם נכסים שיש להם אחריות - בכסף, בשטר, ובחזקה	דתנן:										⚡	!	◇	יב.
מנהני מילי?											⚡	!	יב.	
דאמר קרא: (דברי הימים ב' כ"א) ויתן להם אביהם מתנות רבות לכסף ולזהב ולמגדנות עם ערי מצורות ביהודה.	חזקה:										⚡	!	◇	יב.
דכ"ע - עבדי כמטלטלין דמי, והדתניא לא קנה - שפיר, הא דתניא קנה - בעודן עליו.	איכא דאמרי, אמר רב איקא בריה דרב אידי:										⚡	!	◇	יב.
וכי עודן עליו מאי הוי? חצר מהלכת היא, וחצר מהלכת לא קנה											⚡		יב.	
וכי תימא בעומד											⚡		יב.	
כל שאילו מהלך לא קנה, עומד ויושב לא קנה	והא אמר רבא:										⚡		יב.	
והלכתא: בכפות.											⚡		יב.	
החזיק בקרקע - קנה עבדים	והתניא:										⚡	■	יב.	
התם בעומדין בתוכה.											⚡	!	יב.	
מכלל דהאי לא קנה - כשאין עומדין בתוכה											⚡	■	יב.	
הניחא להך לישנא דאמר רב איקא בריה דרב אמר עבדי כמטלטלי דמי, היינו דאי עומדין בתוכה - אין, אי לא - לא אלא להך לישנא דאמר עבדי כמקרקעי דמי, למה לי עומדין בתוכה?											⚡		יב.	
מכר לו עשר שדות בעשר מדינות, כיון שהחזיק באחת מהן - קנה כולן	הא אמר שמואל:										⚡	■	יב.	
ולישנא דהך לישנא דאמר עבדי כמטלטלין דמי, למה לי עומד בתוכה? הא קיימא לן דלא בעינן צבורין											⚡		יב.	
אלא מאי אית לך למימר? שאני מטלטלי דנידי ממטלטלי דלא נידי											⚡	!	יב:	
ה"נ שאני מקרקעי דנידי ממקרקעי דלא נידי, עבדא מקרקעי דנידי הוא, התם סדנא דארעא חד הוא.											⚡	!	יב:	
נכסים שאין בהן מעילה וכו'.											⚡	■	יב:	
מעילה הוא דלית בהו, הא מקדש קדשי											⚡	■	יב:	
מאן תנא?											⚡	!	יב:	
בקדשים קלים, ואלביא דר' יוסי הגלילי	רבי יוחנן:										⚡	!	יב:	
ממון בעלים הוא	דאמר: [ר' יוסי הגלילי]										⚡	!	יב:	
(ויקרא ה') ומעלה מעל בה' - לרבות קדשים קלים, שהן ממון, דברי ר' יוסי הגלילי.	דתניא: [ר' יוסי הגלילי]										⚡	!	יב:	
המקדש בחלקו, בין בקדשי קדשים בין בקדשים קלים - אינה מקודשת	והתנן:										⚡	■	יב:	
לימא, דלא כרבי יוסי הגלילי:											⚡		יב:	

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-ארבעה אבות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
אפי' תימא ר' יוסי הגלילי, כי אמר ר' יוסי הגלילי - מחיים, אבל לאחר שחיטה, אפילו רבי יוסי הגלילי מודה, דכי קא זכו - משלחן גבוה קא זכו.													יב
ומחיים מי אמר?													יב
בכור מוכרין אותו תם חי (ולא שחוט), ובעל מום חי ושחוט, ומקדשין בו את האשה	והתנן:												יב
לא שנו אלא בכור בזמן הזה, דכיון דלא חזי להקרבה - אית להו לכהנים זכייה בגוייהו, אבל בזמן שבית המקדש קיים דחזי להקרבה - לא	ואמר ר"ג אמר רבה בר אבוב:												יב
ומעלה מעל בה' - לרבות קדשים קלים, שהן ממונו, דברי ר' יוסי הגלילי:	ואיתיביה רבא לר"ג: [ר'] יוסי הגלילי]												יב
בבכור בחו"ל, ואליבא דר"ש	ומשני רבינא:												יב
אם באו תמימים - יקרבו	דאמר: [ר"ש]												יב
אם באו אין, לכתחלה לא													יב
ואם איתא דכי א"ר יוסי הגלילי ממונו הוא - מחיים, לישני: הא רבי יוסי הגלילי, הא רבנן													יב
מתנות כהונה קאמרת? שאני מתנות כהונה, דכי קא זכו - משלחן גבוה קא זכו.	אמר לך: [רבינא]												יב
(ויקרא ה') ומעלה מעל בה' - לרבות קדשים קלים, שהם ממונו, דברי רבי יוסי הגלילי	גופא: [רבי יוסי הגלילי]												יג
לרבות את השלמים	בן עזאי:												יג
לא אמר בן עזאי אלא בבכור בלבד.	אבא יוסי בן דוסתאי:												יג
לרבות את השלמים.	אמר מר, בן עזאי:												יג
למעוטי מאי?													יג
אילימא למעוטי בכור													יג
השתא ומה שלמים שטעונים סמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק, אמרת ממון בעלים הוא, בכור מבעיא?													יג
למעוטי מעשר	אלא אמר רבי יוחנן:												יג
בבכור נאמר (במדבר י"ח) לא תפדה, ונמכר תם חי ובעל מום חי ושחוט, במעשר נאמר (ויקרא כ"ז) לא יגאל, ואינו נמכר לא חי ולא שחוט, לא תם ולא בעל מום.	כדתניא:												יג
מתני לה אסיפא	רבינא:												יג
לא אמר בן עזאי אלא בבכור בלבד.	אבא יוסי בן דוסתאי:												יג
למעוטי מאי?													יג
אילימא למעוטי שלמים													יג
השתא ומה בכור שקדוש מרחם - ממונו הוא, שלמים מבעיא?													יג
למעוטי מעשר	רבי יוחנן:												יג
בבכור נאמר לא תפדה, ונמכר תם חי ובעל מום חי ושחוט, במעשר נאמר לא יגאל, ואינו נמכר לא חי ולא שחוט, לא תם ולא בעל מום.	כדתניא:												יג
הא בבכור בלבד קאמך													יג
קשיא.													יג
מאי נכסים שאין בהן מעילה? נכסים שאין בהן דין מעילה, ומאי ניהו? דהדיוט.	רבא:												יג
וליתני: דהדיוט													יג
קשיא.													יג
שלמים שהזיקו - גובה מבשרן ואינו גובה מאמוריהן.	רבי אבא:												יג

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה- !</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-ארבעה אבות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
פשיטא, אימורין לגבוה סלקין											ז	
לא צריכא, לגובה מבשרן כנגד אימורים.											!	◇
אליבא דמאן?											^	◇
אי אליבא דרבנן											!	
פשיטא											ז	
כי ליכא לאשתלומי מהאי לא משתלמא מהאי?	הא אמרי: [רבנן]										ז	
ואי אליבא דרבי נתן											!	
כי ליכא לאשתלומי מהאי משתלם מהאי?	הא אמר: [רבי נתן]										ז	
אי בעית אימא: רבי נתן, איבעית אימא: רבנן.											!	
איבעית אימא רבנן, ה"מ בתרי גופי, אבל בחד גופא, מצי אמר ליה: מכל היכא דבעינן משתלמא											!	◇
איבעית אימא רבי נתן, התם הוא דאמר ליה בעל שור לבעל הבור: אנא תוראי בבירך אשכחתי, מאי דלית לי לאשתלומי מהאיך משתלמא מינך, אבל הכא מי מצי אמר: בשר אזיק, אימורין לא אזיק?											!	◇
תודה שהזיקה - גובה מבשרה ואינו גובה מלחמה.	רבא:											◇
לחם, פשיטא											ז	
סיפא אצטריך ליה:											!	
ניזק אוכל בשר, ומתכפר מביא לחם.	[סיפא]										!	◇
הא נמי פשיטא											ז	
מהו דתימא, כיון דלחם הכשירא דזבח הוא, לימא ליה: את אכלת בשר ואנא אייתי לחם? קמ"ל, דלחם חיובא דבעלים הוא.											!	◇
נכסים שהן של בני ברית.												◇
למעוטי מאי?											^	
אי למעוטי דעובד כוכבים											!	◇
שור של ישראל שנגח שור של עובד כוכבים - פטור	הא קתני לה לקמן:										ז	
תנא - והדר מפרש.											!	
נכסים המיוחדין.												◇
למעוטי מאי?											^	
למעוטי, זה אומר שורך הזיק וזה אומר שורך הזיק.	רב יהודה:										!	◇
היו שנים רודפין אחר אחד, זה אומר שורך הזיק וזה אומר שורך הזיק - שניהם פטורין	הא תני לקמן:										ז	
תני והדר מפרש.											!	
פרט לנכסי הפקר.	במתניתא תנא:										!	◇
ה"ד?											^	
אילימא דנגח תורא דידן לתורא דהפקר											!	
מאן תבע ליה?											ז	
אלא דנגח תורא דהפקר לתורא דידן											!	◇
ליזיל וליתיק											ז	
בשקדם וזכה בו אחר.											!	◇

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

בבא קמא-ארבעה אבות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
למעוטי נגח ואח"כ הקדיש, נגח ואח"כ הפקיר.	רבינא:											◇
אפ"ל נגח ואח"כ הקדיש, נגח ואח"כ הפקיר - פטור, שנאמר: (שמות כ"א) והועד בבעליו והמית איש וגו', עד שתהא מיתה והעמדה בדין שוין כאחד.	תניא נמי הכי, יתר על כן אמר ר' יהודה:											◇
וגמר הדין לא בעינן? הא השור יסקל בגמר דין הוא דכתיב												◇
אלא אימא: עד שתהא מיתה והעמדה בדין וגמר דין שוין כאחד.												◇
חוץ מרשות המיוחדת למזיק.												◇
דאמר ליה: תורך ברשותי מאי בעי?												◇
ורשות הניזק והמזיק.												◇
חצר השותפין - חייב בה על השן ועל הרגל	רב חסדא אמר אבימי:											◇
חוץ מרשות המיוחדת למזיק דפטור, ורשות הניזק והמזיק - כשהזיק חב המזיק	והכי קאמר:											◇
פטור על השן ועל הרגל	ר' אלעזר											◇
חוץ מרשות המיוחדת למזיק, ורשות הניזק והמזיק נמי פטור, וכשהזיק חב המזיק לאתויי קרן.	והכי קאמר:											◇
הניחא לשמואל, אלא לרב דאמר:												◇
תנא שור וכל מילי דשור	[רב]											◇
חב המזיק לאתויי מאי?												◇
לאתויי הא דת"ר:												◇
כשהזיק חב המזיק - להביא שומר חנם והשואל, נושא שכר והשוכר, שהזיקה בהמה ברשותו, תם - משלם חצי נזק, ומועד - משלם נזק שלם נפרצה בלילה או שפרצוה לטטין, ויצתה והזיקה - פטור.	[ת"ר]											◇
כשהזיק חב המזיק - להביא שומר חנם והשואל, נושא שכר והשוכר.	אמר מר:											◇
היכי דמי?												◇
אילימא דאזיקה תורא דמשאיל תורא דשואל												◇
לימא ליה: אילו אזיק בעלמא בעית לשלומי את, השתא דאזיקה לתורא דידך בעינא לשלומי?												◇
אלא דאזיקה תורא דשואל לתורא דמשאיל												◇
לימא ליה: אילו איתוק מעלמא בעית לשלומי כוליה תורא, השתא דאזיקה תורא דידך, פלגא ניזקא הוא דמשלמת לי?												◇
לעולם, דאזיקה תורא דמשאיל לתורא דשואל, והכא במאי עסקינן - שקבל עליו שמירת גופו ולא קבל עליו שמירת נזקיו.												◇
אי הכי, אימא סיפא:												◇
נפרצה בלילה או שפרצוה לטטים, ויצתה והזיקה - פטור	[סיפא]											◇
הא ביום - חייב, הא לא קבל עליו שמירת נזקין												◇
אם קבל עליו שמירת נזקין - חייב, נפרצה בלילה או שפרצוה לטטים, ויצתה והזיקה - פטור.	הכי קאמר:											◇
איני?												◇
חצר השותפים, והפונדק - חייב בהן על השן ועל הרגל	והא תני רב יוסף:											◇
תיובתא דרבי אלעזר												◇
ותסברא מתניתא מי לא פליגי?	אמר לך רבי אלעזר:											◇
ארבעה כללות היה ר' שמעון בן אלעזר אומר בנוקין:	והתניא: [ר' שמעון בן אלעזר]											◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא קמא-ארבעה אבות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כל שהוא רשות לניזוק ולא למזיק - חייב בכל												◇
דמזיק ולא לניזוק - פטור מכל												◇
לזה ולזה, כגון חצר השותפים והבקעה - פטור בה על השן ועל הרגל. על הנגיחה ועל הנגיפה ועל הנשיכה ועל הרביצה ועל הבעיטה, תם - משלם חצי נזק, מועד - משלם נזק שלם												◇
לא לזה ולא לזה, כגון חצר שאינו של שניהם - חייב בו על השן ועל הרגל, על הנגיחה ועל הנשיכה ועל הנגיפה ועל הרביצה ועל הבעיטה, תם - משלם חצי נזק, מועד - משלם נזק שלם												◇
חצר השותפין והבקעה - פטור בה על השן ועל הרגל	קתני מיהת:											◇
קשיא אהדדי?												◇
כי תניא הרי - בחצר מיוחדת לזה ולזה בין לפירות בין לשוורים, הריא דרב יוסף - בחצר מיוחדת לפירות ואינה מיוחדת לשוורים, דלגבי שן הויא לה חצר הנזק.												◇
דיקא נמי, דקתני הכא דומיא דפונדק, וקתני התם דומיא דבקעה, שמע מינה.												◇
כיון דמיוחדת לפירות, הא בעינן (שמות כ"ב) ובער בשדה אחר וליכא	מתקופי לה רבי זירא:											◇
כיון דאינה מיוחדת לשוורים, שדה אחר קרינא ביה.	א"ל אביי:											◇
לימא, מדמתניא לא פליגי, אמוראי נמי לא פליגי	רב אחא מדיפתי לרבינא:											◇
אין, ואם תמצא לומר פליגי, בקושיא דרבי זירא ובפירוקא דאביי פליגי.	אמר ליה: [רבינא]											◇
ארבעה כללות היה רבי שמעון בן אלעזר אומר בנוקין: כל שהוא רשות לניזוק ולא למזיק - חייב בכל.	גופא: [רבי שמעון בן אלעזר]											◇
על הכל לא קתני אלא חייב בכל, בכלי נזק												◇
מני?												◇
רבי טרפון היא												◇
משונה קרן בחצר הנזק - נזק שלם משלם	דאמר: [רבי טרפון]											◇
לא לזה ולא לזה, כגון חצר שאינו של שניהם - חייב בה על השן ועל הרגל	אימא סיפא:											◇
מאי לא לזה ולא לזה?												◇
אילימא לא לזה ולא לזה כלל אלא דאחר												◇
והא בעינא ובער בשדה אחר וליכא												◇
אלא פשיטא לא לזה ולא לזה אלא דחד												◇
תם - משלם חצי נזק, ומועד - משלם נזק שלם	וקתני סיפא:											◇
אתאן לרבנן												◇
משונה קרן בחצר הנזק - חצי נזק הוא דמשלם	דאמרי: [רבנן]											◇
רישא רבי טרפון וסיפא רבנן?												◇
אין												◇
שינא, שבוק מתניתין ותא אבתראי, רישא רבי טרפון וסיפא רבנן.	דהא אמר ליה שמואל לרב יהודה:											◇
כולה רבי טרפון היא, ומאי לא לזה ולא לזה? לא לזה ולא לזה לפירות אלא דחד, לזה ולזה לשוורים, דלגבי שן הויא לה חצר הנזק, לגבי קרן הויא לה רשות הרבים.	רבינא משמיה דרבא:											◇
א"ה, ארבעה - שלשה הון												◇
שלשה כללות בארבע מקומות.	רב נחמן בר יצחק:											◇
שום כסף.												◇

<p>מזמרה-key:</p> <p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>מזמרה-statement- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
--	---

בבא קמא-ארבעה אבות		Talmud Navigator													
מזמרה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
שוח כסף.															■
בפני ב"ד.															■
ועל פי עדים בני חורין בני ברית.															■
והנשים בכלל הנוק.															■
והניזק והמוזיק בתשלומין.															■
מאי שום כסף?														▲	ג
שום זה לא יהא אלא בכסף.	רב יהודה:													!	◇
תנינא להא דתנו רבנן:														■	
פרה שהזיקה טלית, וטלית שהזיקה פרה, אין אומרים תצא פרה בטלית וטלית בפרה, אלא שמין אותה בדמים.	[ת"ר]													■	◇
שוח כסף.															■
שוח כסף - מלמד, שאין בית דין נזקקין אלא לנכסים שיש להן אחריות, אבל אם קדם ניזוק ותפס מטלטלין - בית דין גובין לו מהן.	דתנו רבנן:														■
שוח כסף - מלמד, שאין בית דין נזקקין אלא לנכסים שיש להן אחריות.	אמר רב:														■
מאי משמע?														▲	
דבר השוח כל כסף. מאי ניהו? דבר שאין לו אונאה	רבה בר עולא:														!
עבדים ושטרות נמי אין להן אונאה														?	
דבר הנקנה בכסף.	אלא אמר רבה בר עולא:														!
עבדים ושטרות נמי נקנין בכסף														?	
שוח כסף - ולא כסף, והני כולהו כסף נינהו.	אלא אמר רב אשי:														!
שוח כסף - מלמד, שאין בית דין נזקקין אלא לנכסים שיש להן אחריות	רמי ליה רב יהודה בר חיינא לרב הונא בריה דרב יהושע, תנא:														■
(שמות כ"א) ישיב - לרבות שוח כסף ואפילו סובין	והתניא:														■
הכא במאי עסקינן - ביתמי.															!
אי ביתמי, אימא סיפא:															?
אם קדם ניזוק ותפס מטלטלין - בית דין גובין לו מהן	[סיפא]														■
אי ביתמי, אמאי בית דין גובין לו מהן?															?
שתפס מחיים	כדאמר רבא אמר רב נחמן:														!
הכא נמי שתפס מחיים.															!
בפני בית דין.															■
פרט למוכר נכסיו ואחר כך הולך לבית דין.															■
שמע מינה: לוח ומוכר נכסיו ואחר כך בא לבית דין, אין בית דין גובין לו מהן?															?
אלא, פרט לב"ד הדיוטות.															■
על פי עדים.															■
פרט למודה בקנס ואחר כך באו עדים - שהוא פטור.															■

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>key-מקרא:</p>	<p>■ מימרא-statement ? קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	---

בבא קמא-ארבעה אבות		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
הניחא למאן דאמר: מודה בקנס ואחר כך באו עדים - פטור, אלא למאן דאמר: מודה בקנס ואחר כך באו עדים - חייב, מאי איכא למימר?														?	◇
סיפא אצטריך ליה:														!	◇
בני חורין ובני ברית, בני חורין - למעוטי עבדים, בני ברית - למעוטי עובדי כוכבים.	[סיפא]													!	◇
וצריכא דאי אשמעינן עבד, משום דאין לו יחס, אבל נכרי דיש לו יחס - אימא לא ואי אשמעינן נכרי, משום דלא שייך במצות, אבל עבד דשייך במצות - אימא לא, צריכא.														■	◇
והנשים בכלל הנזק.															■
מנהני מילי?														^	◇
אמר קרא: (במדבר ה') איש או אשה כי יעשו מכל חטאת, השוה הכתוב אשה לאיש לכל עונשין שבתורה.	רב יהודה אמר רב, וכן תנא דבי ר' ישמעאל													!	◇
(שמות כ"א) ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם, השוה הכתוב אשה לאיש לכל דינין שבתורה.	דבי רב אלעזר תנא:													!	◇
אמר קרא: (שמות כ"א) והמית איש או אשה, השוה הכתוב אשה לאיש לכל מיתות שבתורה.	דבי חזקיה ורבי יוסי הגלילי תנא:													!	◇
וצריכי דאי אשמעינן קמייתא, התם הוא דחס רחמנא עלה, כי היכי דתהוי לה כפרה, אבל דינין, איש דבר משא ומתן אין, אשה לא ואי אשמעינן דינין, כי היכי דתהוי לה חיותא, אבל כפרה, איש דבר מצוה אין, אשה דלאו בת מצוה לא ואי אשמעינן הני תרתי, הכא משום כפרה והכא משום חיותא, אבל לענין קטלא, איש דבר מצוה לשלם כופר, אשה לא ואי אשמעינן כופר, משום דאיכא איבוד נשמה, אבל הני תרתי דליכא איבוד נשמה - אימא לא, צריכא.														■	◇
הניזוק והמזיק בתשלומין.															■
פלגא נזקא - רב פפא אמר: ממונא	אתמר: [רב פפא]													◆	◇
קנסא.	רב הונא בריה דרב יהושע:													◆	◇
רב פפא אמר ממונא:														■	◇
סתם שוורים לאו בחזקת שימור קיימן, ובדין הוא דבעי לשלומי כוליה, ורחמנא הוא דחס עליה דאכתי לא אייעד תוריה	קסבר: [רב פפא]													■	◇
רב הונא בריה דרב יהושע אמר קנסא:														■	◇
סתם שוורים בחזקת שימור קיימן, ובדין הוא דלא לשלם כלל, ורחמנא הוא דקנסיה כי היכי דלנטריה לתוריה.	קסבר: [רב הונא בריה דרב יהושע]													■	◇
הניזוק והמזיק בתשלומין	תנן:													?	◇
בשלמא למאן דאמר פלגא נזקא ממונא, היינו דשייך ניזוק בתשלומין, אלא למ"ד פלגא נזקא קנסא, השתא דלאו דידיה שקיל, בתשלומין איתיה?														?	◇
לא נצרכא אלא לפחת נבילה.														!	◇
פחת נבילה, הא תנא ליה רישא:														?	◇
תשלומי נזק - מלמד, שהבעלים מטפלין בנבילה	[רישא]													?	◇
חדא בתם, וחדא במועד.														!	◇
וצריכא דאי אשמעינן תם, משום דאכתי לא אייעד, אבל מועד - אימא לא ואי אשמעינן מועד, משום דקא משלם כוליה, אבל תם - אימא לא, צריכא.														■	◇
מה בין תם למועד? שהתם - משלם חצי נזק מגופו, ומועד - משלם נזק שלם מן העלייה	ת"ש:													?	◇
ואם איתא, לינתי נמי הא: תם - אינו משלם ע"פ עצמו, מועד - משלם ע"פ עצמן														?	◇
תנא ושייר.														!	◇
מאי שייר דהאי שייר?														?	◇
שייר חצי כופר.														!	◇

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-ארבעה אבות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אי משום חצי כופר לאו שוירא הוא, הא מני? רבי יוסי הגלילי היא,												טו.
תם - משלם חצי כופר.	דאמר: [רבי יוסי הגלילי]											טז.
המית שורי את פלוני או שורו של פלוני - הרי זה משלם על פי עצמו	ת"ש:											טז:
מאי לאו בתם												טז.
לא, במועד.												טז.
אבל תם, מאי? הכי נמי דאין משלם על פי עצמו												טז.
המית שורי את עבדו של פלוני - אין משלם על פי עצמו	אי הכי, אדתני סיפא:											טז.
לפלוג וליתני בדידיה: בד"א - במועד, אבל בתם - אינו משלם על פי עצמו												טז.
כולה במועד קמיירי.												טז.
זה הכלל, כל המשלם יותר על מה שהזיק - אינו משלם על פי עצמו	תא שמע:											טז.
מאי לאו הא פחות ממה שהזיק משלם												טז.
לא, הא כמה שהזיק משלם.												טז.
אבל פחות, מאי? הכי נמי דלא משלם												טז.
זה הכלל, כל המשלם יותר על מה שהזיק - אינו משלם על פי עצמו	אי הכי, אדתני:											טז.
זה הכלל, כל שאינו משלם כמה שהזיק, דמשמע פחות ומשמע יותר	ליתני:											טז.
תיובתא.												טז.
והלכתא: פלגא נזקא - קנסא.												טז.
תיובתא והלכתא?												טז.
אין, טעמא מאי היא תיובתא? משום דלא קתני כמו שהזיק, לא פסיקא ליה, כיון דאיכא חצי נזק צרורות, דהלכתא גמירא לה דממונא הוא, משום הכי לא קתני.												טז.
והשתא דאמרת פלגא נזקא קנסא, האי כלבא דאכל אימרי, ושונרא דאכלה תרנגולא - משונה הוא, ולא מגבינן בכבל.												טז.
והני מילי ברברבי, אבל בזוטרי אורחיה הוא.												טז.
ואי תפס לא מפקינן מיניה.												טז.
ואי אמר: קבעו לי זימנא דאולינא לארעא דישראל - קבעינן ליה. ואי לא אזיל משמתינן ליה.												טז.
ובין כך ובין כך משמתינן ליה - עד דמסלק הזיקא, מדרבי נתן												טז.
מניין שלא יגדל אדם כלב רע בתוך ביתו, ואל יעמיד סולם רעוע בתוך ביתו? ת"ל: (דברים כ"ב) לא תשים דמים בביתך.	דתניא, רבי נתן:											טז.
חמשה תמין, וחמשה מועדין.												מ
הבהמה אינה מועדת לא ליגח, ולא ליגוף, ולא לשוך, ולא לרבוץ, ולא לבעוט.												טז.
השן מועדת לאכול את הראוי לה, הרגל מועדת לשכור בדרך הילוכה, ושור המועד, ושור המזיק ברשות הניזק, והאדם.												טז.
הזאב, והארי, והדוב, והנמר, והברדלס, והנחש - הרי אלו מועדין	[ת"ק]											טז.
בזמן שהן בני תרבות אינן מועדין, והנחש מועד לעולם.	רבי אלעזר:											טז.
השן מועדת לאכול	מדקתני:											טז.
מכלל דבחצר הניזק עסקינן												טז.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-ארבעה אבות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בהמה אינה מועדת לשלם כוליה	וקתני:											◇
אבל חצי נזק משלמת												◇
מני?											^	
רבנן היא											!	◇
משונה קרן בחצר הניזק - חצי נזק הוא דמשלם	דאמרי: [רבנן]										!	◇
שור המועד, ושור המזיק ברשות הניזק, והאדם	אימא סיפא:										?	◇
אתאן לרבי טרפון											?	
משונה קרן בחצר הניזק - נזק שלם הוא דמשלם	דאמר: [רבי טרפון]										?	
רישא רבנן - וסיפא רבי טרפון?											?	◇
אין											!	
שיננא, שבוק מתני' ותא אבתראי, רישא רבנן וסיפא רבי טרפון.	דהאמר ליה שמואל לרב יהודה:										!	◇
כולה רבי טרפון היא, רישא בחצר המיוחדת לפירות לאחד מהן ולזה לשרים, דלגבי שן הויא לה חצר הניזק, ולגבי קרן הויא רשות הרבים.	רבי אלעזר משמיה דרב:										!	◇
אמריה לשמעטא קמיה דרב זביד מנהרדעא	רב כהנא:										?	
מי מצית מוקמת לה כולה כרבי טרפון?	ואמר לי: [רב זביד מנהרדעא]										?	◇
השן מועדת לאכול את הראוי לה	הקתני:										?	◇
ראוי לה - אין, שאין ראוי לה לא,											?	◇
ואי ר' טרפון											?	
משונה קרן בחצר הניזק - נזק שלם משלם	האמר: [רבי טרפון]										?	◇
אלא לעולם רבנן היא, וחסורי מחסרא											!	◇
חמשה תמים הן, ואם הועדו חמשתן מועדין, ושן ורגל מועדין מתחילתן, והיכן העדתן? בחצר הניזק.	והכי קתני:										!	◇
שור המזיק ברשות הניזק כיצד	מתקיף לה רבינא, הא קתני לקמן:										?	◇
אי אמרת בשלמא איירי בה, משום הכי קתני כיצד, אלא אי אמרת לא איירי בה, מאי כיצד?											?	
חסורי מחסרא	אלא אמר רבינא:										!	
חמשה תמים הן, ואם הועדו חמשתן מועדין, ושן ורגל מועדין מתחילתן, וזהו שור המועד, ושור המזיק ברשות הניזק - מחלוקת ר' טרפון ורבנן, ויש מועדים אחרים כיוצא באלו: הזאב, והארי, והדוב, והברדלס, והנמר, והנחש.	והכי קתני:										!	◇
חמשה תמים הן, ואם הועדו חמשתן מועדין, ושן ורגל מועדין מתחילתן, וזהו שור המועד, ושור המזיק ברשות הניזק - מחלוקת רבי טרפון ורבנן, ויש מועדין אחרים כיוצא באלו: הזאב, והארי, הדוב, והנמר, והברדלס, והנחש.	תניא נמי הכי:										!	
איכא דרמו לה מירמא:											?	◇
חמשה תמים וחמשה מועדים	תנן:										?	◇
ותו ליכא? והאיכא: הזאב, הארי, הדוב, והנמר, והברדלס, והנחש											?	◇
חסורי מחסרא והכי קתני: חמשה תמים הן, ואם הועדו חמשתן מועדין, ושן ורגל מועדין מתחילתן, וזהו שור המועד, ושור המזיק ברשות הניזק - מחלוקת רבי טרפון ורבנן, ויש מועדין אחרים כיוצא באלו: הזאב, והארי, הדוב, והנמר, והברדלס, והנחש.	ומשני, אמר רבינא:										!	◇
ולא לרבוי.												■
לא שנו אלא פכין גדולים, אבל פכין קטנים אורחיה הוא.	רבי אלעזר:											◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- ! proof-ראיה-</p>
--	---

בבא קמא-ארבעה אבות		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו
לימא מסייע ליה:																טו.
הבהמה מועדת להלך כדרכה ולשבר ולמעך את האדם ואת הבהמה ואת הכלים	[תניא]															טז.
דלמא מן הצד.																טז.
לא תימא: פכין גדולים הוא דלאו אורחיה, אבל פכין קטנים אורחיה הוא, אלא אפילו פכין קטנים נמי לאו אורחיה הוא.	איכא דאמרי: א"ר אלעזר:															טז.
ולמעך את האדם ואת הבהמה ואת הכלים	מיתבי:															טז.
דלמא מן הצד.	רבי אלעזר:															טז.
איכא דרמי לה מירמא																טז.
ולא לרבוץ	תנן:															טז.
ולמעך את האדם ואת הבהמה ואת הכלים	והתניא:															טז.
לא קשיא: כאן בפכין גדולים, כאן בפכין קטנים.	רבי אלעזר:															טז.
הזאב והארי וכו'!																טז.
מאי ברדלס?																טז.
נפרזא.	רב יהודה:															טז.
מאי נפרזא?																טז.
אפא.	רב יוסף:															טז.
אף הצבוע	מיתבי, רבי מאיר:															טז.
אף הנחש	רבי אלעזר:															טז.
צבוע זו אפא	ואמר רב יוסף:															טז.
לא קשיא: כאן בצבוע זכר, כאן בצבוע נקיבה																טז.
צבוע זכר לאחר שבע שנים נעשה עטלף, עטלף לאחר שבע שנים נעשה ערפד, ערפד לאחר ז' שנים נעשה קימוש, קימוש לאחר שבע שנים נעשה חוח, חוח לאחר שבע שנים נעשה שד	דתניא:															טז.
שדרו של אדם לאחר שבע שנים נעשה נחש והני מילי דלא כרע במודים.																טז.
אף הצבוע	אמר מר, ר"מ:															טז.
אף הנחש.	רבי אלעזר:															טז.
בזמן שהן בני תרבות אינן מועדים, והנחש מועד לעולם	והא אנן תנן, ר' אלעזר:															טז.
תני: נחש.	[ר'אלעזר]!															טז.
ארי ברה"ר, דרס ואכל - פטור, טרף ואכל - חייב דרס ואכל - פטור, כיון דאורחיה למידרס הוה ליה כמו שאכלה פירות וירקות, דהוה ליה שן ברשות הרבים ופטור, טרף - לאו אורחיה הוא.	שמואל:															טז.
למימרא, דטריפה לאו אורחיה הוא, והכתיב: (נחום ב') אריה טורף בדי גורתין																טז.
בשביל גורתיו.																טז.
ומחנק ללבאותין																טז.
בשביל לבאותיו.																טז.
וימלא טרף חורין																טז.
בשביל חוריו.																טז.
ומעונותיו טריפה																טז.

<p>מזמרה- statement קושיא- challenge שאלה- question תירוץ- answer ראיה- proof</p>	<p>♦ חולקים- disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story</p>
<p>מזמרה- key</p>	

בבא קמא-ארבעה אבות		Talmud Navigator										
מזמרה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בשביל מעונותיו.										!		◊
וכן היה שנכנסה לחצר הניוק, טרפה בהמה ואכלה בשר - משלם נזק שלם	והתניא:									◊	!	◊
הכא במאי עסקינן - שטרפה להניח.										!		◊
הא אכלה קתני?										◊	!	◊
בשנמלכה ואכלה.										!		◊
מנא ידעינן? ועוד, דשמואל נמי דלמא הכי הוא?										◊	!	◊
לצדיקין קתני: שטרפה להניח, או דרסה ואכלה - משלמת נזק שלם.	רב נחמן בר יצחק:									!		◊
כי קאמר שמואל - בארי תרבות, ואליבא דרבי אלעזר, דאמר לאו אורחיה.	רבינא:									!		◊
אי הכי, אפי' דרסה נמי ליחייב?										◊	!	◊
אלא, דרבינא לאו אשמואל אתמר אלא אמתניא:										!		◊
כי תני מתניא - בארי תרבות, ואליבא דר' אלעזר, דאמר לאו אורחיה.	[רבינא]									!		◊
א"ה, ח"נ בעי לשלומי										◊	!	◊
דאייעד.										!		◊
א"ה, מאי האי דקתני לה גבי תולדה דשן? גבי תולדה דקרן בעי למיתנייה?										◊	!	◊
קשיא.										◊	!	◊
מה בין תם למויעד? אלא שהתם - משלם חצי נזק מגופו, ומויעד - משלם נזק שלם מן העלייה.										◊	!	◊
גמ! מאי עלייה?										◊	!	◊
במעלה שבנססו וכן הוא אומר: (דברי הימים ב' ל"ב) וישכב חזקיהו עם אבותיו ויקברוהו במעלה קברי בני דוד	רבי אלעזר:									!		◊
במעלה - אצל מעולים שבמשפחה, ומאן נינהו? דוד ושלמה.	ואמר ר' אלעזר:									◊	!	◊
(דברי הימים ב' ט"ז) ויקברוהו בקברותיו אשר כרה לו בעיר דוד וישכיבוהו במשכב אשר מלא בשמים וזנים										◊	!	◊
מאי בשמים וזנים?										◊	!	◊
זיני זיני	רבי אלעזר:									!		◊
בשמים שכל המריח בהן בא לידי זימה.	ר' שמואל בר נחמני:									!		◊
(ירמיהו יח) כי כרו שוחה ללכדני ופחים טמנו לרגלי - רבי אלעזר אמר: שחשדוהו מזונה	רבי אלעזר:									◊	!	◊
שחשדוהו מאשת איש.	ר' שמואל בר נחמני:									◊	!	◊
בשלמא למ"ד שחשדוהו מזונה, היינו דכתיב: (משלי כ"ג) כי שוחה עמוקה זונה, אלא למ"ד שחשדוהו מאשת איש, מאי שוחה?										◊	!	◊
אטו אשת איש מי נפקא מכלל זונה?										◊	!	◊
בשלמא למ"ד שחשדוהו מאשת איש, היינו דכתיב: (ירמיהו יח) ואתה ה' ידעת את כל עצתם עלי למות, אלא למאן דאמר שחשדוהו מזונה, מאי למות?										◊	!	◊
שהשליכוהו לבאר טיט.										◊	!	◊
מאי דכתיב: (ירמיהו ה') יהיו מוכשלים לפניך כעת אפך עשה בהם? אמר ירמיה לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, אפילו בשעה שעושיך צדקה, הכשילם בבני אדם שאינן מהוגנים, כדי שלא יקבלו עליהן שכר.	דרש רבא:									◊	!	◊
(דברי הימים ב' ל"ב) וכבוד עשו לו במותו - מלמד, שהושיבו ישיבה על קברו.										◊	!	◊
פליגי בה ר' נתן ורבנן:										◊	!	◊

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

בבא קמא-ארבעה אבות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שלשה	חד אמר: [ר' נתן/רבנן]											טז:
שבעה	וחד אמר: [ר' נתן/רבנן]											יז:
שלשים.	ואמרי לה:											יח:
וכבוד עשו לו במותו - זה חזקיה מלך יהודה, שיצאו לפניו שלשים וששה אלף חלוצי כתף, דברי ר' יהודה	ת"ר: [ר' יהודה]											יט:
והלא לפני אהאב עשו כן	א"ל ר' נחמיה:											כ:
אלא, שהניחו ס"ת על מטתו, ואמרו: קיים זה מה שכתוב בזה.												כא:
והאידינא נמי עבדינן הכי?												כב:
אפוקי מפקינן, אנוחי לא מנחינן.												כג:
ואיבעית אימא: אנוחי נמי מנחינן, קיים לא אמרינן.												כד:
הוה אוילנא בהדיה דר' יוחנן למשאל שמעתא, כי הוה עייל לבית הכסא והוה בעינא מיניה מלתא, לא פשיט לן עד דמשי ידיה ומנח תפילין ומברך	רבה בר בר חנה:											כה:
אפילו קיים אמרינן, לימד לא אמרינן.	והדר אמר לן: [ר' יוחנן]											כז:
גדול למוד תורה, שהלמוד מביא לידי מעשה	והאמר מר:											כח:
ל"ק: הא למיגמר, הא לאגמורי.												כט:
מאי דכתיב: (ישעיהו ל"ב) אשריכם זורעי על כל מים משלחי רגל השור והחמור? כל העוסק בתורה ובגמילות חסדים - זוכה לנחלת שני שבטים, שנאמר: אשריכם זורעי, ואין זריעה אלא צדקה, שנאמר: (הושע י') זרעו לכם לצדקה וקצרו לפי חסד, ואין מים אלא תורה, שנאמר: (ישעיהו נה) הוי כל צמא לכו למים וזוכה לנחלת שני שבטים, זוכה לכילה כיוסף, דכתיב: (בראשית מט) בן פורת יוסף בנות צעדה עלי שור, וזוכה לנחלת יששכר, דכתיב: (בראשית מט) יששכר חמור גרם.	ר' יוחנן משום ר"ש בן יוחאי:											ל:
אויביו נופלים לפניו כיוסף, דכתיב: (דברים ל"ג) בהם עמים ינגח יחדו אפסי ארץ, וזוכה לבינה כיששכר, דכתיב: (דברי הימים א' י"ב) ומבני יששכר יודעי בינה לעתים לדעת מה יעשה ישראל.	אית דאמרי:											לא:
הדרן עלך ארבעה אבות.												לב:

<p>מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof</p>	<p>חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story</p>	<p>מקרא-key</p>
--	---	-----------------

בבא קמא-כיצד הרגל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
כיצד הרגל מועדת? לשבר בדרך הלוכה.												■
הבהמה מועדת להלך כדרכה ולשבר.												■
היתה מבעטת, או שהיו צרורות מנתזין מתחת רגליה, ושברה את הכלים - משלם חצי נוק.												■
דרסה על הכלי ושברתו, ונפל על כלי ושברו - על הראשון משלם נוק שלם, ועל האחרון משלם חצי נוק.												■
התרגולין מועדין להלך כדרכן ולשבר.												■
היה דליל קשור ברגליו, או שהיה מהדס ומשבר את הכלים - משלם חצי נוק.												■
היינו רגל היינו בהמה	רבינא לרבא:											◇
תנא אבות וקתני תולדות.	א"ל: [רבא]											◇
אלא מעתה	[רבינא]											◇
השן מועדת, הבהמה מועדת	סיפא דקתני:											◇
מאי אבות ומאי תולדות איכא?												◇
הוה קמהדר ליה בבדיחותא, וא"ל: אנא שנאי חדא ואת שני חדא.	[רבא]											◇
וטעמא מאי?												◇
תנא שן דחיה וקתני שן דבהמה, ס"ד אמינא (שמות כ"ב) ושלח את בעירה כתיב, בהמה אין, חיה לא, קמ"ל דחיה בכלל בהמה.	רב אשי:											◇
אי הכי, הא מבעי ליה למיתני ברישא												◇
האי דאתיא ליה מדרשא חביבא ליה.												◇
אי הכי, רישא נמי ליתני היא דלא כתיבא ברישא												◇
הכי השתא תם אידי ואידי אבות נינהו, הך דאתיא ליה מדרשא חביבא ליה, הכא שביק אב ותני תולדה?												◇
איבעית אימא: אידי דסליק מרגל פתח ברגל.												◇
בהמה מועדת להלך כדרכה ולשבר, כיצד? בהמה שנכנסה לחצר הניזק, והזיקה בגופה דרך הלוכה, ובשערה דרך הלוכה, באוכף שעליה, ובשליף שעליה, ובפרומביא שבפיה, ובזוג שבצוארה, וחמור במשאו - משלם נוק שלם	תנו רבנן: [ת"ק]											◇
צרורות, וחזיר שהיה נובר באשפה והזיק - משלם נוק שלם.	סומכוס:											◇
הזיק, פשיטא												◇
אלא אימא: התיו והזיק - משלם נוק שלם.												◇
צרורות מאן דכר שמיהו?												◇
צרורות כי אורחיהו - חצי נוק, וחזיר שהיה נובר באשפה והתיו והזיק - משלם חצי נוק	חסורי מחסרא והכי קתני: [ת"ק]											◇
צרורות, וחזיר שהיה נובר באשפה והתיו והזיק - משלם נוק שלם.	סומכוס:											◇
תרגולין שהיו מפריחין ממקום למקום ושברו כלים בכנפיהן - משלם נוק שלם, ברוח שבכנפיהן - משלמין חצי נוק	ת"ר: [ת"ק]											◇
נוק שלם.	סומכוס:											◇
תרגולין שהיו מהדסין ע"ג עיסה ועל גבי פירות וטינפו או ניקרו - משלם נוק שלם, העלו עפר או צרורות - משלמין חצי נוק	תניא אידך: [ת"ק]											◇
נוק שלם.	סומכוס:											◇
תרגול שהיה מפריח ממקום למקום, ויצתה רוח מתחת כנפיו ושיברה את הכלים - משלם חצי נוק	תניא אידך:											◇
סתמא כרבנן.												■

<p>מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof</p>	<p>חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בבא קמא-כיצד הרגל		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
בשלמא סומכוס, קסבר: כחו כגופו דמי, אלא רבנן, אי כגופו דמי, כוליה נזק בעי לשלם ואי לאו כגופו דמי, חצי נזק נמי לא לשלם	רבא:									ז	ו
לעולם כגופו דמי, וחצי נזק צרורות - הלכתא גמירי לה.	הדר אמר רבא:									!	ו
כל שזוב טמא - בנזקין משלם נזק שלם, כל שזוב טהור - בנזקין משלם חצי נזק.	רבא:										ו
ורבא, צרורות אתא לאשמועינן?										ז	ו
לא, רבא - עגלה מושכת בקרון קא משמע לן.										!	ו
בהמה מועדת לשבר בדרך הלוכה, כיצד? בהמה שנכנסה לחצר הניזק, והזיקה בגופה דרך הלוכה, ובשערה דרך הלוכה, באוכף שעליה, ובשליף שעליה, ובפרומביא שבפיה, ובזוג שבצוארה, וחמור במשא, ועגלה מושכת בקרון - משלם נזק שלם.	תניא כותיה דרבא:									■ ■	ו
תרנגולים שהיו מחטטין בחבל דלי, ונפסק החבל ונשבר הדלי - משלמין נזק שלם.	תנו רבנן:										ו
דרסה על כלי ולא שברתו, ונתגלגל למקום אחר ונשבר, מהו? בתר מעיקרא אולינא וגופיה הוא, או דלמא בתר תבר מנא אולינא וצרורות נינהו?	בעי רבא:										ו
תפשוט ליה מדרבה										ז	ו
זרק כלי מראש הגג, ובא אחר ושברו במקל - פטור, דאמרינן ליה: מנא תבירא תבך	דאמר רבה:									■ ז	ו
לרבה פשיטא ליה, לרבא מבעיא ליה.										!	ו
הידוס אינו מועד	ת"ש: [ת"ק]									■ ■ ז	ו
ה"ז מועד	ו"א:									■ ■ ז	ו
הידוס ס"ד?										ז ז	ו
אלא לאו הידוס והתיז, ובהא קמפלגי										!	ו
בתר מעיקרא אולינן	דמר סבר:									■ ■ ! ז	ו
בתר תבר מנא אולינן	ומר סבר:									■ ■ ! ז	ו
לא, בהתיז צרורות, ובפלוגתא דסומכוס ורבנן קמיפלגי.										!	ו
תרנגולין שהיו מחטטין בחבל דלי, ונפסק החבל ונשבר הדלי - משלמין נזק שלם	ת"ש:									■ ז	ו
שמע מינה: בתר מעיקרא אולינן										ז	ו
תרגמא אחבל.										!	ו
והא חבל - משונה הוא										ז	ו
דמאוס בלישה.										!	ו
והא נשבר דלי קתני										ז	ו
אלא סומכוס היא, דאמר: צרורות - נזק שלם משלם.										!	ו
אי סומכוס										ז	ו
ניתז ממנו שבר ונפל על כלי אחר ושברה - על הראשון משלם נזק שלם, ועל האחרון משלם חצי נזק	אימא סיפא:									■ ז	ו
ואי סומכוס, מי אית ליה חצי נזק?										ז	ו
וכי תימא, שאני ליה לסומכוס בין נזק כחו לכח כחו										!	ו
כח כחו, לסומכוס, ככחו דמי או לאו ככחו דמי?	ואלא הא דבעי רב אשי:									ז	ו
תפשוט ליה דלאו ככחו דמי?										ז	ו
אלא לאו רבנן היא										!	ו
ש"מ: בתר מעיקרא אולינן										ז	ו

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-כיצד הרגל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דקאזיל מיניה מיניה.	מר רב ביבי בר אבין:										⚡	◊
חצי נזק צרורות, מגופו משלם או מעלייה משלם? מגופו משלם, דלא אשכחן חצי נזק דמשלם מעלייה, או דלמא מעלייה משלם, דלא אשכחן כאורחיה דמשלם מגופיה?	בעי רבא:										⚡	◊
הידוס אינו מועד	ת"ש: [ת"ק]										⚡	◊
הרי זה מועד	ויש אומרים:										⚡	◊
הידוס סלקא דעתך?											⚡	◊
אלא לאו - הידוס והתיו, ובהא קמיפלגי											⚡	◊
מגופו משלם	מאן דאמר אינו מועד, קסבר:										⚡	◊
מעלייה משלם	ומאן דאמר מועד, קסבר:										⚡	◊
לא, בפלוגתא דסומכוס ורבנן קמיפלגי.											⚡	◊
הכלב שנטל חררה והלך לגדיש, ואכל החררה והדליק את הגדיש - על החררה משלם נזק שלם, ועל הגדיש משלם חצי נזק	ת"ש:										⚡	◊
מאי טעמא? לאו משום דהויא להו צרורות											⚡	◊
משלם חצי נזק מגופן	ותני עלה:										⚡	◊
ותסברא? לר' אלעזר נזק שלם מגופיה מי אשכחן?											⚡	◊
אלא, כגון דשני בהא בגחלת, ורבי אלעזר סבר לה כר' טרפון											⚡	◊
משונה קרן בחצר הניזק - נזק שלם משלם.	דאמר: [ר' טרפון]										⚡	◊
ולא היא, מאי טעמא מוקמת לה כרבי טרפון? משום נ"ש, רבי אלעזר סבר כסומכוס											⚡	◊
צרורות - נזק שלם משלם	דאמר: [סומכוס]										⚡	◊
וסבר לה כרבי יהודה											⚡	◊
צד תמות במקומה עומדת	דאמר: [רבי יהודה]										⚡	◊
וכי קתני מגופו - אצד תמות.											⚡	◊
אימור דשמעת ליה לרבי יהודה - בתם ונעשה מועד, במועד מתחילתו מי שמעת ליה?	רב סמא בריה דרב אשי לרבינא:										⚡	◊
אלא כי קאמר רבי אלעזר נזק שלם - כגון דאייעד, ובהא קמיפלגי											⚡	◊
יש העדאה לצרורות	מר סבר: [ר"א]										⚡	◊
אין העדאה לצרורות.	ומר סבר: [רבנן]										⚡	◊
יש העדאה לצרורות, או אין העדאה לצרורות? אי לרבנן, אין העדאה לצרורות אי לרבי אלעזר, יש העדאה לצרורות	אלא הא דבעי רבא:										⚡	◊
כי מיבעיא לי לדידי - אליבא דרבנן דפליגי עליה דסומכוס, אבל הכא בין לרבנן בין לרבי אלעזר כסומכוס סבירא להו, דאמר: צרורות - נזק שלם משלם, וטעמא מאי אמור רבנן חצי נזק? דשני ולא אייעד, ובפלוגתא דרבי טרפון ורבנן קמיפלגי.	אמר לך רבא:										⚡	◊
אימור דשמעת ליה לר' טרפון - נזק שלם, מגופו מי שמעת ליה?											⚡	◊
אין, מהיכא מייתי לה - מקרן מרשות הרבים, דיו לבא מן הדין להיות כנדון.											⚡	◊
והא רבי טרפון לית ליה דין											⚡	◊
כי לית ליה דיו - היכא דמפריך קל וחומר, היכא דלא מפריך ק"ו - אית ליה דיו.											⚡	◊
יש העדאה לצרורות, או אין העדאה לצרורות? לקרן מדמינן ליה, או דלמא תולדה דרגל הוא?	גופא, בעי רבא:										⚡	◊
הידוס אינו מועד	ת"ש: [ת"ק]										⚡	◊

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

בבא קמא-כיצד הרגל		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הרי זה מועד	ויש אומרים:									◊	⊗	ית:	
הידוס ס"ד?										^	⊗	ית:	
אלא הידוס והתיז											⊗	ית:	
מאי לאו כגון דעבד תלתא זימני, ובהא קמיפלגי											⊗	ית:	
יש העדאה	מר סבר: [י"א]									◊	⊗	ית:	
אין העדאה	ומר סבר: [ת"ק]									◊	⊗	ית:	
לא, בחד זימנא, ובפלוגתא דסומכוס ורבנן קמיפלגי.										!	⊗	ית:	
בהמה שהטילה גללים לעיסה - רב יהודה אומר: משלם נזק שלם	ת"ש: [רב יהודה]									◊	⊗	ית:	
חצי נזק	רבי אלעזר:									◊	⊗	ית:	
מאי לאו כגון דעבד תלתא זימני, ובהא קמיפלגי											⊗	ית:	
יש העדאה	מר סבר: [רב יהודה]									◊	⊗	ית:	
אין העדאה	ומר סבר: [רבי אלעזר]									◊	⊗	ית:	
לא, בחד זימנא, ובפלוגתא דסומכוס ורבנן קמיפלגי.										!	⊗	ית:	
והא משונה הוא										⊗		ית:	
דדחיק ליה עלמא.										!	⊗	ית:	
ולימא רב יהודה הלכה כסומכוס, ולימא רבי אלעזר הלכה כרבנן										⊗	⊗	ית:	
גללים אצטריכא ליה, ס"ד אמינא הואיל ובתר גופיה גרירין כגופיה דמי, קמ"ל.										!	⊗	ית:	
תרנגול שהושיט ראשו לאויר כלי זכוכית ותקע בו ושברו - משלם נזק שלם	תא שמע, דתני רמי בר יחזקאל:									◊	⊗	ית:	
סוס שצנף, וחמור שנער, ושיבר את הכלים - משלם חצי נזק	ואמר רב יוסף, אמרי בי רב:									◊	⊗	ית:	
מאי לאו כגון דעבד תלתא זימני, ובהא קמיפלגי											⊗	ית:	
יש העדאה	מר סבר: [רמי בר יחזקאל]									◊	⊗	י.ט.	
אין העדאה	ומר סבר: [בי רב]									◊	⊗	י.ט.	
לא, בחד זימנא, ובפלוגתא דסומכוס ורבנן קמיפלגי.										!	⊗	י.ט.	
והא משונה הוא										⊗		י.ט.	
דאית ביה בזוני.										!	⊗	י.ט.	
יש שנוי לצרורות לרביע נזק, או אין שנוי לצרורות לרביע נזק?	בעי רב אשי:										^	⊗	י.ט.
תפשוט ליה מדרבא											⊗	י.ט.	
יש העדאה לצרורות, או אין העדאה לצרורות?	דבעי רבא:										^	⊗	י.ט.
מכלל דאין שנוי											⊗	י.ט.	
דלמא רבא אם תמצי לומר קאמר, אם תמצי לומר אין שנוי, יש העדאה או אין העדאה?											!	⊗	י.ט.
תיקו.											⊗	י.ט.	
כח כחו, לסומכוס, ככחו דמי או לא? מי גמיר הלכה ומוקי לה בכח כחו, או דלמא לא גמיר הלכה כלל?	בעי רב אשי:										^	⊗	י.ט.
תיקו.											⊗	י.ט.	